

מסורת הש"ס

(ב) קדושין יג: בטרות מה:
(ג) גיטין ג: פה, (ג) טס פה.
(ד) תוספתא גיטין פ"ז.
(ה) (פסטים ד.) (ס) (מנעם ד.)
מנעם דרשם ומנעם דרשם.
(ו) פסלי: המסירה: (ז) ועי'
הוא: מנעם מה: (ח) ועי' הוסי' קדושין
לדמך, (ח) (ז) ועי' הוסי' קדושין
יג: דרש אמר רש"י, (ט) ועי'
רש"י, (ט) זיל סלחך רבי
לחמך רב, (ט) רש"י, (י) ועי'
פסלי גיטין ג: דרש ונכח,
(י) רש"י, (י) רש"י וסלח לך.
(כ) רש"י, (כ) זיל ומסמך.
(כ) רש"י, (כ) רש"י וסלחך.

הגהות הב"ח

(ב) נשיא שלי התם
דבשעת: (ג) רש"ם ד"ה
הי גרסיק וס' בד מלוה
ולא נעשה:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

עשה השער לנכון על שער עשרים ותחמיס וכן ואחר מזה חזק ב"ד וכשלהבו תכלה על מה היום ומו' אל מלך ב"ד בקיומן לעשותו שער שים ואחריתו וכספים שער' לא לדעת כן נכח ממחלה. כן נראה צניי שמועה ו וכן עיקר. אלא דגרסי משעת הכחוש' ולא ירדו לשעת השמועה: **פלוני ערב.** הפסיק הענין ודלמה עליו להקדיש עדים אלא ששער' לדליל לחד: **ופלוני ערב.** וזו מופיע על

עין ראשון ועל השער ועל הערבות חמיו מהדי: ושיליו כשר.
שעל הכל העיר עדים: הלכס כמוסו. כר ישמעאל דגוזה
מנכסם במ חורין: חנוק מה לי אמר רבי ישמעאל. דלמא משום
למא דחבריה שנתנו נמי גמר ומתנה או דלמא מחסין הוא להליל

יחזק. ואי גבירא מנברא
 מר אלעזר לר' יוחנן. תרין חכי (ב) ברייהו היו ומכרייהו מצי מקשי. ואמר לר' יוחנן חא לא קשיא לי דההוא אמאי
 דאין מפסעיהו דיבאמא תריהו אדכאי שרוא עמלין ומשעת תחובה שבנד בפסי אלא באר לאו שפיר וסמי מיליא חא
 דאין עזיז אמאי מצי בי ר' שמעל: דר' יוחנן חשדא שטותא. וסמך מתחת חמשה תריסר וסמי עזיז ערב
 טובה המאות ערב במוסכין בני חרין לפי שהראוי שנסבה לאחר תחילת העדים ככלולה על פי דמי שיש לו
 על הערוב: (ג) משהב (ג) לפני ר' יסמעל: ערב היוצא אחר חזות שטרות: שלא על אמתות הלכות. דמי ש' שלא

גט פשוט פרק עשירי בבא בתרא

פירשתי גביית מלוה מן היחומים
(דף כג:) אמר רבא הלכתא אין
רבה בר נון מרבי יוחנן הוחזק
שמסר לו הלוה למלוה כחב ידו

אמר רב פפא א"הלכתא מלוה על פה גובה
מן הירושין יאינו גובה מן הלקוחות גובה מן
הירושין כדי שלא תגעול דלת בפני לזין
ואינו גובה מן הלקוחות דלית ליה קלא:
הוציא עליו כתב ידו שהוא חייב לו גובה
ממנכסים כיו חורין כתב: בעא מיניה רבה בר
נחמן מר' יוחנן הוזק כסד ידו בבית דין מאי
אמר ליה יאף על פי שהוזק כתב ידו בבית
דין אינו גובה אלא ממנכסים בני חורין מתיב
דמי בר חמא ששלשה גימין פסולין ואם
גישאת הולד כשר ואלו הן יכתב בכתב ידו
ואין עליו עדים היש עליו עדים ואין בו זמן
יש בו זמן ואין בו אלא עד אחד הרי אלו
שלשה גימין פסולין ואם גישאת הולד כשר
דבי אעזר אומר יאף על פי שאין עליו עדים
אלא שנתנו לה בפני עדים כשר גובה

מנכסים משועבדים שאני רחם (6) רמשת
בכתיבה הוא רשעבר נפשיה: ערב היוצא
ללאחר חיתום שמרות וכו': אמר רב קודם
חיתום שמרות גובה מנכסים משועברים
ללאחר חיתום שמרות גובה מנכסים בני
חורין ומגין אמר רב אפילו קודם חיתום
שמרות אינו גובה אלא מנכסים בני חורין
קשיא דרב אדרב לא קשיא 'הא דכתב ביה
ערב הא דכתב ביה ופלוגי ערב ור'
וחתן אמר אחד זה ואחד זה אינו גובה אלא
מנכסים בני חורין ואף על גב דכתב ביה
פלוגי ערב מתיב רבא ^{טז} עדים החתומים
על שאלת שלום בנט פסול חיישינו שמא

על שאילת שלום חתמו ואמר רבי אבהו
לדידי מיפרשא ליה מיניה דרבי יוחנן
ושאלו פסול ושאלו כשר הכא נמי דכתב
פלוגי ערב אי הכי היינו דרב אימא וכן אמר
רב יוחנן: מעשה ובא לפני רבי ישמעאל
ויכו: אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן
אף על פי שקלים רבי ישמעאל את בן גנס
הלכה כמותו איבעיא להו בתנוק מה לן
אמר רבי ישמעאל תא שמע דאמר ר' עקיב
אמר רבי יוחנן חלוק היה רבי ישמעאל אף
בבתנוק הלכה כמותו או אין הלכה כמותו
תא שמע דכי אתא רבין אמר רבי יוחנן
חלוק היה רבי ישמעאל אף בתנוק והלכה
בכמותו אף בתנוק אמר רב יהודה
אמר שמואל חנוק וקנו מידו משתעבד
דערב בעלמא לא בעי קנין
ופליגא דרב נחמן דאמר רב נחמן
ערב

קנין ויש ספרים שא
הדרן ע"ך גם משוב
למא דמחבין הוא להצילו
מחניקה ומזה הוא דקא

וחתן הוא לא קשיא לי והחם אמאי
אבל הכא דלא שטר מפליא הוא
מתחת חיתים העדים ופלוני ערב
עדים כמלוה על פה דמי שיש לו
על אמתו הלהות. משה ר' שלא

קעו.

קנו א מ"י ס"ח מהל'
מלוט ולט הל' ד' קמג
פשוט לד' טושי"מ ח"מ קו
ספ"ק א'
קנו ב מ"י שם וקמג שם
טושי"מ ח"מ קו לט
ספ"ק א' וק"י ק"ל ספ"ק א'
קמג ב מ"י שם הל'ס א'
וקמג שם טושי"מ ח"מ
ס' סט ספ"ק ב'
קמג ב מ"י ד"ח מהל'
גירושין הל'ס ד' וק"י
טכטוט וקמ"ח קמג פשוט ג
טושי"מ א"מ"מ קו קל ספ"ק
ב'

קום ה' שם ה' ה' ופטר
במחשבות ונחמתי ונחמתי
שם שמועתי אלהים ש' קום
שמוע' א'
קסד ו' מ' שם ה' ה' שו
(ומירא שחל מלטה
הל'נ) ונחמתי שם שמועתי
אלהים ש' קלג שמוע' א'
(שמוע' ש' מ' שמוע' א')
קסב ו' מ' פכיו מלטה
מלטה ולטה ה' א' שמוע
שמוע' א' שמועתי מ' ש' מ' ש'
קסג ו' מ' ש' מ' ש' מ' ש'
ה' ש' מ' ש' מ' ש' מ' ש'
שמוע' א' שמועתי מ' ש' מ' ש'
קסד ו' מ' ש' מ' ש' מ' ש'
מלטה ולטה ה' א' שמוע
שמוע' א' שמועתי מ' ש' מ' ש'
קסג ו' מ' ש' מ' ש' מ' ש'

רבינו גרשום (המקץ)
על אמתו של ערב הלוחו
לפי זאת היה בשעת המלח
מזוהב והוא איבד למימיו
ביוק ורכבא הערב לאחר
החיתום איבד למימיו כל
הלוח בשעת חתן מועה
ולא על אמתו הלוח ולא
אמר בשעת חתן מועה על
מנה שאמר ממי שאמר
לחכי איבד נזבא אפי' מבני
החורין ישימם את שפען
גז. נשכך הורא הורא
בריי ממונות: דא רזבא
ביה בשכר קרדם (פולין)
עובד גרשום גרשום מרדכי

הוא לא חשף את זהותו. חששנו
מסכסוך ומוסר על ענין
ראשון זה היכי דהחפיל
היה שכתוב בשם חתמו
נמו על כתב הכרזת
למולתו. ור' אבלי א' כתב
קדש חתומה הערשית
היה בשם חתומה מלחמה
אחרתא ערשית אל חתמו
אלא אפי' לרב ורש
נוניה על מה ערב במלח
על מה לא תורח מלח
עבר אל חתמו
אשר שטת אל אפולתי
עקב חלקי נאנה אל
בנסכים שם חתומי: וידיד
מישראל י' מניח ד'
יחזק. היבא עדי קמי
בריתא דפסלי א' כתב
ספוך כתב ששה וישראל
אחיו בשלום ולחמי
חתמו ערשית איכס
לשטור על שאלתי שלום
חתמו חתמו חתמו
שאלו ערשית שאלו
שלום חתמו אבלי
הגט אל עמידיו אל אביו
בסוף וישראל בשלום מלך
שפוט חתמו שם דמסכת
דאשראלי חתמו על
אם כתב חתמו חתמו
חתמו בנסכים שחבריה

ואמאי קאמר ר' יוחנן אחר זה ואחר זה אין גובה אלא מנכסים בני חורין ואע"ג דכתב ביה ופלוגי ערב. ומשני לא התם נמי כההוא קאמר ר' יוחנן דגובה מבני

חורין היכא רכתב ביה פלתי
ערב אבל אי כתב ביה
א וכן אמר ר' יוחנן טרב:
ל דגובה מנכסים בני חורין:
יקנו מידו. אחד שוויה הוצק
שיפרע בשבילו משחעבר.

שעת כתיבה שעבר נמשח.
 סי' דפריס' בקונטרס ולא
 סקין משמע כמובן דרו משמע
 ידי חתימה כרמי כמובן לרבי
 עור זה אינו דהא אפילו אין
 תובה עצמה אלא דמיא מסייה
 ר' דלמארקין דלמר י"א בין בגיטין
 בשטרות וקיימא לן כוותיה בין
 גיטין בין בשטרות (הה"ה) ט' (הכא)
 והדין דק' דמ: (סו' ט') (הכא)
 ור' דבבא איני פלוגי ערב וימיה
 ס' ליהוי כשאלו וזיך מורי ר'
 אמי שאלו שדומה ששומר הגט
 גיל (דף קפג:) נמי אמרין מילאוו
 תהוינו שער:

לכבה כחוטו אף בחטוי. קשה
 לר"י על היא הדעשה
 ויטות דף קל: וספ. קב. ד"ה חלילה
 יומר ר' יוחנן באומר לחבירו חייב
 כי מנה בשטר חלילה מילתא
 שטרא וכמאן דאמר להו אחס עדי
 וימוקי נפשיה כר' ישמעאל (דל"א)
 יג עליה ר' ישמעאל אלא משום
 דבד דערב לאחר מתן מעות
 ונכר דאמר הדלסכ כחוטו אף
 וטוען ורבי יוחנן גופיה (אפשר דס"ל)
 דאמר לו בשוק הנה לו ואמן לך פטור
 וכא חלימות' דשטר כלל ומונן דקבר
 ימא מילתא דשטרא אלא לרבי
 חלילה נמי דהכא בשטר ומונא דחלימא
 חלילה דשטרא (אמר ומשעבד נפשיה
 בקוטרס דלא גרסינן במר הכי
 דכלוהו בשו קינן וכו' דאמר כי כבר
 דש דין כולם ונפשו דין בחטוי כן
 א משמע ופסוקי דין בחטוי כן
 חטוי כן בשטר וזין בעל סה שני

קא לה מסכת בבא בתרא
ולאו מדדי חסריה ולא הוי ערב:

ערב

(א) (למאורו ליל חמניסין היא, ועי' בגיטין פז ע"ב. (ב) מכלא עד דיהא הא דמסב ביה שיך לחמני'. (ג) ליל לא חמנו אלא לפיקר שטרא ולא אפלוני ערב והוי כערב ע"פ ושרב וכו' אלא חבני חורין: